

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Центр професійної та післядипломної освіти
Кафедра управління імені Олега Балацького**

Шифр _____

Наказ ректора про
затвердження теми

До захисту допускається
завідувач кафедри
_____ І. І. Рекуненко

**КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА МАГІСТРА
на тему
«Управління міграційними процесами на міждержавному
рівні»**

**спеціальність 281 «Публічне управління та адміністрування»
освітньо-професійна програма “Державна служба”**

Студента гр. ДСмз-01к _____ Барабаш О.Г.

Подається на здобуття освітнього ступеня магістр.

Кваліфікаційна робота магістра містить результати власних досліджень.
Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на
відповідне джерело _____ *Барабаш О.Г.*

Науковий керівник: _____ к.е.н доц, Кобушко Я.В.

Суми 2021

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Центр професійної та післядипломної освіти
Кафедра управління імені Олега Балацького

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри _____

_____ 20 _____ р.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА
за спеціальністю _____

281 Публічне управління та адміністрування (Державна служба)

студенту групи ДС.мз-01к

Барабаш Олександр Григорович

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи «Управління міграційними процесами на міждержавному рівні»

затверджена наказом по СумДУ № _____ від _____ 20 _____ р.

2. Термін подання студентом закінченої роботи _____

3. Мета кваліфікаційної роботи теоретичне обґрунтування, вироблення науково-методичних засад і практичних пропозицій, спрямованих на удосконалення системи регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації

4. Об'єкт дослідження організація процесу міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації.

5. Предмет дослідження: теоретичні, методологічні та прикладні аспекти системи економічних відносин, що виникають при міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації.

6. Кваліфікаційна робота виконується на Закони України, Постанови Кабінету Міністрів України, навчальні посібники, підручники, оглядові статті та тези конференцій вітчизняних та зарубіжних авторів, Інтернет-ресурси

7. Орієнтовний план кваліфікаційної роботи, терміни подання розділів керівникові та зміст завдань для виконання поставленої мети.

№ Пор.	Назва розділу	Термін подання
I	Теоретичні основи міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації	
Ii	Дослідження міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах активізації процесів глобалізації	
Iii	Удосконалення системи регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації	

Зміст завдань для виконання поставленої мети кваліфікаційної роботи магістра:

У розділі 1 студент повинен дослідити теоретичні основи глобалізації.

У розділі 2 студент повинен проаналізувати соціально-економічні наслідки міграції кваліфікованих кадрів в світі

У розділі 3 студент повинен запропонувати напрями використання світового досвіду регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів

8. Консультації щодо виконання роботи:

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		Завдання видав	Завдання прийняв
1	Кобушко Я.В.		
2	Кобушко Я.В.		
3	Кобушко Я.В.		

9. Дата видачі завдання _____

Керівник кваліфікаційної роботи

_____ (підпис)

Кобушко Я.В.

(П. І. П/б)

Завдання до виконання одержав

_____ (підпис)

Барабаш О.Г

(П. І. П/б)

РЕФЕРАТ

Основний зміст кваліфікаційної магістерської роботи викладено на 50 сторінках, у тому числі список використаних джерел з 38 найменувань, який розміщено на 5 сторінках. Робота містить 7 рисунків.

Мета дослідження: теоретичне обґрунтування, вироблення науково-методичних засад і практичних пропозицій, спрямованих на удосконалення системи регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації.

Завдання дослідження:

- дослідити теоретичні основи глобалізації;
- визначити сутність та масштаби міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації;
- проаналізувати теоретичні аспекти регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації;
- дослідити становлення та тенденції розвитку глобального ринку кваліфікованих кадрів;
- оцінити вплив глобалізаційних процесів на міграцію кваліфікованих кадрів;
- проаналізувати соціально-економічні наслідки міграції кваліфікованих кадрів в світі;
- здійснити прогнозування міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації;
- запропонувати напрями використання світового досвіду регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів;
- розробити пропозиції щодо удосконалення системи державного регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації.

Об'єкт дослідження: організація процесу міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації.

Предмет дослідження: теоретичні, методологічні та прикладні аспекти системи економічних відносин, що виникають при міграції кваліфікованих

кадрів в умовах глобалізації.

Предмет дослідження: теоретичні, методологічні та прикладні аспекти системи економічних відносин, що виникають при міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації.

Наукова новизна: дістали подальшого розвитку:

- класифікація наслідків міжнародної міграції кваліфікованих кадрів за сферами відносин, що надає змогу визначити пріоритети державної політики регулювання міжнародної трудової міграції в залежності від очікуваного впливу переміщення персоналу на економічно-соціальне становище країни.

Ключові слова: ГЛОБАЛІЗАЦІЯ, МІГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ, МІЖНАРОДНА ТРУДОВА МІГРАЦІЯ, МІГРАЦІЯ КВАЛІФІКОВАНИХ КАДРІВ, ПОТЕНЦІЙНА МІГРАЦІЯ, ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ МІГРАЦІЇ.

АНОТАЦІЯ

У магістерській роботі розглянуто теоретичні основи глобалізації та міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в глобалізаційних умовах. Систематизовано чинники та наслідки міжнародної міграції кваліфікованих кадрів. Проаналізовано тенденції розвитку глобального ринку кваліфікованих кадрів; визначено масштаби та напрями міграційних потоків та світі; ідентифіковано вплив глобалізаційних процесів на міграцію кваліфікованих кадрів. Удосконалено методичні підходи до оцінювання потенційних обсягів еміграції персоналу на базі моделі «притягання-виштовхування» та регресійного аналізу. Запропоновано напрями удосконалення механізму регулювання зовнішньої трудової міграції.

	ЗМІСТ	
ВСТУП		9
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ КВАЛІФІКОВАНИХ КАДРІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ		11
1.1 Сутність та чинники міжнародної трудової міграції		11
1.2 Методологічні засади регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації		14
РОЗДІЛ 2 ДОСЛІДЖЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ КВАЛІФІКОВАНИХ КАДРІВ В УМОВАХ АКТИВІЗАЦІЇ ПРОЦЕСІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ		18
2.1 Аналіз масштабів та тенденцій розвитку глобального ринку кваліфікованих кадрів		18
2.2 Оцінка впливу глобалізаційних процесів на міграцію кваліфікованих кадрів		21
2.3 Визначення соціально-економічних наслідків міграції кваліфікованих кадрів в світі		27
РОЗДІЛ 3 УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ КВАЛІФІКОВАНИХ КАДРІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ		34
3.1 Аналіз міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації		34
3.2 Шляхи удосконалення системи державного регулювання міжнародної міграції за рахунок глобального підходу		40
ВИСНОВКИ		45
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ		48

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Розвиток глобалізаційних процесів у світовій економіці дозволяє узгоджувати попит та пропозицію на персонал незалежно від країни походження працівника і призводить до виникнення явища міжнародної трудової міграції. Досвід високорозвинених країн показує, що ефективне залучення та використання кваліфікованих трудових ресурсів є одним з ключових факторів економічного зростання країни. Натомість міграція низькокваліфікованих працівників, які не є дефіцитними для економіки країни, призводить до збільшення безробіття серед місцевого населення, зниження заробітної плати в галузі та зростання соціального напруження.

Огляд літератури. Важливі теоретичні та практичні аспекти регулювання міграції кваліфікованих кадрів покладені в основу досліджень вітчизняних і зарубіжних науковців, зокрема вчених О. В. Кислиціної, І. І. Кукурудзи, О. А. Малиновської, О. А. Мельниченка, О. В. Нагорної, О. Р. П'ятковської та ін.

Метою магістерської роботи є теоретичне обґрунтування, вироблення науково-методичних засад і практичних пропозицій, спрямованих на удосконалення системи регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації.

Виходячи з мети дослідження, в роботі поставлені такі **завдання**:

- визначити сутність та масштаби міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації;
- проаналізувати теоретичні аспекти регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації;
- дослідити становлення та тенденції розвитку глобального ринку кваліфікованих кадрів;
- оцінити вплив глобалізаційних процесів на міграцію кваліфікованих кадрів;
- здійснити прогнозування міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації;

- запропонувати напрями використання світового досвіду регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів;

- розробити пропозиції щодо удосконалення системи державного регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації.

Об'єктом дослідження є організація процесу міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації.

Предметом дослідження є теоретичні, методологічні та прикладні аспекти системи економічних відносин, що виникають при міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації.

Методи дослідження. Теоретико-методологічною основою дисертаційної роботи є фундаментальні положення економічної науки. Для вирішення поставлених завдань використовувались різноманітні методи дослідження, зокрема, системний аналіз (для теоретико-методологічного обґрунтування чинників на наслідків міграції кваліфікованих кадрів); графічний аналіз (для оцінки динаміки обсягів міжнародної трудової міграції та грошових переказів трудових мігрантів); статистичний аналіз (для обчислення сальдо міграції, валової міграції, коефіцієнтів вибуття, прибуття та міграційного обороту).

Наукова новизна одержаних результатів полягає у дослідженні та подальшому розвитку теоретичних засад щодо тенденцій міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації.

дістали подальший розвиток:

- класифікація наслідків міжнародної міграції кваліфікованих кадрів за сферами відносин, що надає змогу визначити пріоритети державної політики регулювання міжнародної трудової міграції в залежності від очікуваного впливу переміщення персоналу на економічно-соціальне становище країни.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ КВАЛІФІКОВАНИХ КАДРІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

1.1. Сутність та чинники міжнародної трудової міграції

Світ трансформується в процесі глобалізації. Держави, суспільства, економіки та культури в різних регіонах світу стають все більш інтегрованими та взаємозалежними. Нові технології дозволяють капіталу, товарам, послугам, інформації та ідеям швидко переміщатися з однієї країни та континенту на іншу. Більше того, завдяки розширенню світової економіки мільйони жінок і чоловіків та їхніх дітей тепер мають доступ до кращих можливостей у житті.

Хоча тенденції глобалізації сприяли переміщенню товарів, послуг і капіталу через кордони, їх вплив на транскордонне переміщення людей і робочої сили залишається набагато більш обмеженим, регулюється складною мережею імміграційних законів і політики, які підтримують принцип державного суверенітету. Економічні показники глобалізації – експорт, прямих зовнішніх інвестицій (ПІІ) та фінансова інтеграція – швидко розширилися відтоді середина 1980-х років. Наприклад, світовий експорт збільшився з 20 відсотків світового валовий внутрішній продукт (ВВП) у 1990 році до 30,8 відсотка у 2006 році. ПІІ також зросли з 7% до 22% світового ВВП між 1980 і 2003 роками. Навпаки, пропорція населення світу, яке щороку мігрує через міжнародні кордони залишився близько 3 відсотків [1].

Проте глобалізація мала важливі наслідки для міжнародної міграції робочої сили, діючи як «штовхаючий», так і «притягуючий» фактор. Це полегшило зв'язки

між міжнародними ринками праці завдяки значному вдосконаленню інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Попит на високі технічні навички розширила можливості для мобільності кваліфікованої робочої сили.

Розширена торгівля зменшує деяку потребу в міграції, створюючи

робочі місця в рідних країнах. Віртуальна мобільність, що забезпечується ІКТ, подібним чином сприятиме аутсорсингу та більше робочих місць в інших регіонах [2].

Однак очевидно, що глобалізація призвела до збільшення диспропорцій можливостей працевлаштування, доходів і рівня життя, а також безпеки людини у всьому світі. Розширена торгівля має принести користь лише обмеженій групі країн. У деяких країнах глобалізація має негативно вплинуло на робочі місця та засоби до існування в традиційних секторах. Невдача глобалізації створити нові робочі місця там, де живуть люди, є основним фактором посилення міграційного тиску. «Коли люди не можуть знайти роботу вдома у своїх громадах і суспільства, які вони шукають деінде».

Нинішня світова економічна криза посилила ці диспропорції, вдаривши світ важкої праці. Згідно з глобальними тенденціями зайнятості МОП за 2009 рік, кількість людей, які приєднуються, може різко збільшитися лави безробітних, працюючих бідних та тих, хто зайнятий із вразливими умовами. GET прогнозує, що глобальне безробіття може досягти рівнів між 29 мільйонів і 59 мільйонів у 2009 році. Ця похмура ситуація на ринку праці непропорційно сильно впливає, зокрема, на певні групи жінки, трудові мігранти та молодь (МОП, 2009b). Однак глибина і масштаб [3].

Кризи відрізняються в різних регіонах, деякі з яких краще ізольовані від глобальної спад, ніж інші. Вплив на трудових мігрантів залежить від обох країна призначення та сектор зайнятості. В Ірландії, Іспанії та Сполучені Штати, трудові мігранти особливо постраждали в будівництві, яке найбільше постраждало від кризи, тоді як в Японії, Малайзії та Республіки Корея вони найбільш гостро відчули вплив у виробництві, яке стала свідком найбільшої втрати робочих місць. Навпаки, ряд секторів (наприклад, охорона здоров'я догляду, домашнього обслуговування та освіти) у деяких країнах спостерігається зростання при працевлаштуванні. Це стосується Ірландії та Сполучених Штатів, де зросла кількість робочих місць стала доступною в охороні здоров'я та освіти, обох секторах з високий рівень зайнятості

мігрантів[4].

Міжнародна міграція є поширеним явищем, що включає потоки понад 100 мільйонів людей на рік і зростає кількість країн. У деяких випадках цей рух був тимчасовим, поки в інших випадках це призвело до постійного поселення. Те, що колись було переважно міграційний потік з Півдня на Північ зараз набув значного вимір світу, що розвивається. Міжнародна міграція, у тому числі зростаюча незаконна міграція мала місце, незважаючи на посилення імміграційного контролю промислово розвинені країни, і – на відміну від транскордонного переміщення товарів, послуги та капітал – без будь-яких узгоджених зусиль для його просування.

За оцінками Відділу народонаселення ООН (UNPD), у світі кількість мігрантів, що визначаються як особи, які проживають за межами країни свого народження або громадянства, становитиме 214 млн. у 2010 р. Таким чином, незважаючи на те, що відсоток с глобальне населення, яке мігрує на міжнародному рівні, невелике (як зазначалося вище, близько 3 відсотки на рік), загальна кількість велика – і відтоді вона зросла більш ніж удвічі 1980 р., коли він становив 102 млн. Дані ООН показують найбільше зростання для 1990 р., що відображає розпад СРСР на ряд незалежних країн, що додало близько 27 мільйонів осіб до загальної кількості міжнародних мігрантів запас. Проте слід зазначити, що багато хто з тих, хто був у колишньому СРСР, це зробили фактично не рухаються, і деяка частина статистичного збільшення припадає на той факт, що вони перебували в межах нещодавно визначених національних кордонів. Це сприяло до зростання частки мігрантів у світовому населенні з 2,3 відсотка в 1975 року до 3,1 відсотка в 2010 році. Із загальної кількості 60 чол центів, за оцінками, живуть у розвинених регіонах. Міжнародні мігранти представляють від 7 до 20 відсотків населення в більшості Організацій за країн економічного співробітництва та розвитку ОЕСР, тоді як частка становить набагато вище в країнах Перської затоки. Переважна більшість цих людей є трудовими мігрантами та їхніми сім'ями. Повний глобальний масштаб трудової міграції визначити важко, т.к не всі країни відслідковують потоки трудової

міграції, і лише менша кількість досі звітують про це ці потоки. Однак безсумнівним є те, що це явище є значущим і росте. За оцінками МОП, у 2010 році у світі налічується близько 105,4 мільйона економічно активних мігрантів (включаючи біженців), що становить 44 на сотень від загальної кількості мігрантів. Ці економічно активні мігранти та їх сім'ї становлять 90% населення мігрантів, як зазначалося раніше. Навколо 39,1 мільйона з них знаходяться в Африці та Азії, як показано в таблиці 1.2; дещо більше (близько 60,2 млн.) знаходяться в Європі та Північній Америці [5].

1.2. Методологічні засади регулювання міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації

Так само, як і по відношенню до країн походження, соціальні, економічні та політичні обставини можуть значно відрізнятися в різних країнах призначення. Проте більшість із них поділяють деякі важливі цілі у своїх підходах до міграційної політики, наприклад, регулювання ринку праці, у тому числі шляхом прийому працівників-мігрантів відповідно до потреб ринку праці та контролю за нелегальною міграцією; максимізація переваг міграції для країни призначення; і зведення до мінімуму будь-яких негативних наслідків соціальні, політичні чи економічні наслідки від допуску трудових мігрантів. Уявлення громадськості про трудових мігрантів та міграції можуть мати значний вплив на формулювання міграційної політики, до чого прагнуть політики та законодавці зберегти політичну підтримку. Управління міграцією в країнах призначення має не лише відповідати відповідати власним потребам і запитам цих країн, але також необхідно враховувати захист прав трудових мігрантів. Тому уряди повинні розглянути низку взаємопов'язаних політичних вимог щодо регулювання ринку праці, забезпечення захисту трудових мігрантів та національних працівників та підтримка інтеграції. Наступні сфери є особливо важливими для управління та регулювання міграції в країнах перебування [6]:

- політика прийому для працевлаштування мігрантів, включаючи кращі можливості для легальної міграції;
- регулювання ринку праці, у тому числі щодо доступу до роботи, мобільність трудових мігрантів та визнання їх кваліфікації;
- захист трудових мігрантів (і місцевих) у контексті зайнятості;
- вирішення проблем нелегальної міграції, включаючи заходи з урегулювання, як відповідний;
- сприяння соціальній згуртованості, зокрема через запобігання дискримінації сприяння інтеграції;
- соціальний захист і добробут, включаючи покращення доступу до соціального забезпечення;
- охорона здоров'я, освіта та житло;
- сприяння зв'язкам міграції та розвитку на підтримку країн походження.

Розглядається вибір питань управління та регулювання що стосуються цих територій.

Принцип державного суверенітету над імміграцією означає, що держави, по суті, вирішують, хто в'їжджає на їх територію, хто залишається, хто може працювати, а хто повинен відпустки в рамках міжнародно визнаних норм. Як МОП.

Багатостороння рамка з трудової міграції стверджує: «Усі держави мають суверенне право розробляти власну політику для управління трудовою міграцією. Міжнародний трудові норми та інші міжнародні документи, а також настанови, як належним, має відігравати важливу роль для забезпечення узгодженості цієї політики, ефективним і справедливим» (принцип 4). Імміграційна політика вже давно пов'язана з задоволення потреб ринку праці в країнах призначення.

До великого прогресу в ІКТ уряди багатьох промислово розвинених країн прагнули до імміграції, щоб задовольнити нестачу кваліфікації, тим самим воскресивши дебати щодо того, наскільки успішно держави можуть узгодити міграційну політику з короткостроковими та довгостроковими

потребами своїх економік [7].

Основні цілі зазвичай представляються як причини збільшення пропозиції працівниками через імміграцію є:

- підтримка стратегічних галузей, тобто тих галузей, які мають стратегічне значення і можуть бути втрачені, якщо кваліфікований персонал буде недоступний або галузь переїжджає за кордон;

- компенсація робочої сили, яка скорочується через старіння населення та занепад;

- заповнення низькооплачуваних та низькокваліфікованих робочих місць у таких галузях, як охорона здоров'я, де вони рідні працівники недоступні або не бажають їх приймати;

- задоволення тимчасових потреб у робітниках у періоди економічного зростання або для сезонних потреб у сільському господарстві та будівництві;

- створення глобальної робочої сили та навчання іноземних працівників для філій або дочірніх компаній за кордоном;

- уникнення інфляції шляхом стримування підвищення заробітної плати в окремих галузях, професіях або сферах, які можуть мати побічні ефекти на інших ринках праці або призвести до зростання споживчих цін [8].

Ці фактори показують, чому країни можуть вирішити відкрити свої кордони, але це роблять не обов'язково проливає світло на те, скільки мігрантів вони повинні прийняти. Планування для імміграції для задоволення вимог ринку праці може проходити будь-який з кількох різних напрямків. Вибіркова імміграційна політика була поширеною в останні десятиліття. Традиційні країни імміграції, такі як Австралія та Канада, не тільки залучати іммігрантів на конкретну роботу або для негайного дефіциту на ринку праці, але також вибирати їх на основі їхньої довгострокової здатності інтегруватися в ринку праці, щоб ті, хто здали балові тести для вступу, були вільними у виборі і міняти роботу за бажанням. Європейські країни повільно розглядають можливість переїзду до подібної системи, і Сполучене Королівство вже зробило значні кроки в цьому напрямку (UK Home Office, 2008). Європейська комісія

2005 р план політики щодо легальної міграції та нещодавня Директива про блакитну карту запізналися спроби залучити кваліфікованих працівників у світлі виникаючої потреби у підтримці конкурентоспроможність.

Регулювання ринку праці стосується доступу до роботи та занять країна призначення, незалежно від того, чи пов'язана вона з першою роботою трудового мігранта чи а подальша робота, якщо він чи вона стане безробітним або вирішить перейти на іншу роботу роботодавець. Це також передбачає дотримання мінімальних гідних умов праці для всіх працівників та дотримання законодавства про працю. Надання працівникам-мігрантам вільного доступу до ринку праці є важливим кроком, який може зіграти важливу роль у сприянні інтеграції мігрантів працівників та їхніх сімей у країні призначення. Конвенція МОП No 143 закликає до ліберального підходу до цього питання, фактично дозволяючи трудовим мігрантам доступ національному ринку праці, дозволивши їм змінити роботодавця після того, як вони пропрацювали два роки у роботодавця, до якого вони спочатку були прийняті працювати. Він також передбачає, що трудові мігранти, які втратили роботу, повинні бути виділили достатньо часу для пошуку альтернативної роботи [9,10,11].

РОЗДІЛ 2 ДОСЛІДЖЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ КВАЛІФІКОВАНИХ КАДРІВ У МОВАХ АКТИВІЗАЦІЇ ПРОЦЕСІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

2.1. Аналіз масштабів та тенденцій розвитку глобального ринку кваліфікованих кадрів

Усі три міжнародні конвенції про трудових мігрантів містять важливі положення, що стосуються міжкурядового співробітництва. Розробники Конвенції МОП № 97 і 143 передбачали і передбачали таку співпрацю взаємний обмін інформацією про національну політику, закони та нормативні акти; міграція з метою працевлаштування; умови праці та існування мігранта робітники; і оманлива пропаганда. Конвенція № 143 додатково передбачає для співпраці між державами з конкретними цілями придушення таємності переміщення мігрантів з метою працевлаштування; діючи проти організаторів незаконних руху трудових мігрантів і роботодавців трудових мігрантів, які мають введено без дозволу; та забезпечення того, щоб винуватці та організатори за торгівлю робочою силою можуть бути притягнені до відповідальності, незалежно від країни, в якій вони здійснювати свою діяльність. Міжнародна конвенція про права всіх трудящих-мігрантів і Члени їхніх сімей чітко визнають, що захист прав людини рамку неможливо ефективно застосовувати без консультацій та співпраці між країнами. Для цього потрібні міжнародні консультації та співробітництво двосторонньому, регіональному та багатосторонньому рівнях, а також консультації з урядом і співпраця з відповідними зацікавленими сторонами, включаючи роботодавців і торгівлю профспілки. Таким чином, консультативно-кооперативні процеси з питань трудової міграції та прийняття юридично обов'язкових стандартів щодо захисту прав мігрантів працівники та їхні сім'ї розглядаються як взаємодоповнюючі, що мають потенціал на користь як зацікавлених держав, так і трудових мігрантів та їхніх сімей. Міжнародна конвенція вимагає від держав-учасниць [12,13]:

- здійснювати «обмін інформацією, консультації та співпрацю з компетентні органи інших держав-учасниць, які беруть участь у ... міграції» (Стаття 65(1)(b));

- «співпрацювати відповідно до порядку у вжитті заходів щодо впорядкованого

повернення трудових мігрантів та членів їхніх сімей до держави походження коли вони вирішують повернутися або дозвіл на проживання чи роботу закінчується термін дії або коли вони перебувають у штаті, де вони працюють у нерегулярній ситуації» (Стаття 67(1));

- «щодо трудових мігрантів та членів їхніх сімей, які перебувають у звичайному положенні... співпрацювати... з метою сприяння належним економічним умовам для їхнього переселення та сприяння їхньому довготривалому соціальному та культурному реінтеграція в державі походження» (стаття 67(2)).

Відбулися більш неформальні консультації та співробітництво на глобальному рівні за допомогою кількох останніх процесів, зокрема Бернської ініціативи, Генеральної МОП Обговорення трудових мігрантів на 92-й сесії ILC, the Global

Комісія з міжнародного розвитку, діалог на високому рівні ООН про Міжнародна міграція та розвиток та Глобальний форум з питань міграції та розвитку, третя зустріч якого відбулася в Афінах у листопаді 2009 рік [14].

У червні 2001 року уряд Швейцарії започаткував Бернську ініціативу. із секретаріатом, наданим МОМ. Це був державний консультативний процес з метою кращого управління міграцією на національному, регіональному та глобальному рівнях шляхом посилення співпраці між державами. Процес допоміг урядам розділити свої пріоритети політики та визначення їх довгострокових інтересів у міграції з метою розвитку, а спільна орієнтація на її управління. Основний результат Бернської ініціативи був Міжнародний порядок денний з управління міграцією (IAMM), необов'язкова широка політична рамка з управління міграцією на міжнародному рівень. IAMM

викладає ряд загальних і ефективних уявлень практики «спланованого, збалансованого та комплексного» підходу до управління міграцією, у тому числі стосовно трудової міграції та людського права мігрантів. Однак ІАММ не є результатом переговорів процесу між державами і, отже, не є формою «м'якого» права [15].

ЄС утворює найбільш розгалужену територію зі вільним рухом робочої сили, але угоди укладено і в багатьох інших регіонах. Є домовленості між членами Скандинавської спільноти як для кваліфікованої, так і для низькокваліфікованої праці; між Австралією та Новою Зеландією в рамках Австралійсько-Нової Зеландії Closer

Торгова угода про економічні відносини (ANZCERTA); і між Канадою, Мексика та США за кваліфіковану робочу силу в рамках НАФТА. Положення для встановлено вільне пересування людей та доступ до ринків праці договірні документи між державами-членами Андського співтовариства; серед шість держав-членів Центральноафриканського економічного та валютного співтовариства (САЕМС); серед Бурунді, Кенії, Руанди, Уганди та Об'єднаної Республіки Танзанії в Східноафриканському співтоваристві (ЕАС); серед 14 членів держави ЕКОВАС; і серед країн Карибського басейну для кваліфікованої робочої сили в рамках Карибського співтовариства (CARICOM) [15].

В Азії Асоціація держав Південно-Східної Азії (АСЕАН) прийняла Декларація АСЕАН про захист і заохочення прав мігрантів. Робітники в березні 2007 р. (АСЕАН, 2007). Цей документ є значущим у цьому він добре узгоджується з Багатосторонньою основою МОП щодо трудової міграції зосереджено на захисті та заохоченні прав. Це накладає зобов'язання щодо походження держави, країни призначення та АСЕАН, а також визнає внесок мігрантів працівників до суспільств і економіки країн походження та призначення.

Мета – активізувати зусилля щодо захисту основних прав людини мігрантів працівників та сприяти їх гідній, гуманній, продуктивній, гідній та оплачуваній зайнятості. Декларація закликає до розвитку АСЕАН документ про

захист і заохочення прав трудових мігрантів [16].

Якщо уряди хочуть, щоб регіональні угоди працювали, вони повинні гармонізувати політику та стандарти. Але вони також повинні подбати про те, щоб воротарі і адміністратори на місцях не використовують свої дискреційні повноваження, щоб перемогти ціль політики. Відповідно до звіту виконавчого секретаріату ЕКОВАС у 2000 р. майже всі держави-члени організації мають численні контрольно-пропускні пункти та піддавати громадян адміністративному переслідуванню (Адепою, 2006). Деякі країни вислали трудових мігрантів, порушуючи домовленості. Поширена проблема це відсутність єдиної системи визнання професійних кваліфікацій. Дещо країни зберігають бар'єри для входу до певних професій, вимагаючи мігрантів, які не отримали освіти в країні призначення для проходження тестів для отримання реквізиту ліцензії [17].

2.2. Оцінка впливу глобалізаційних процесів на міграцію кваліфікованих кадрів

Міграція не нова річ. Люди завжди залишали свої домівки в пошуках кращої економіки можливості, як усередині, так і за її межами Батьківщина. Але економічна глобалізація привела до глобальної міграції по-новому, спричинивши глобальне викорінення та переміщення людей безпрецедентного масштабу [18].

Оскільки економічна глобалізація посилює нерівність між націями, міграція для багатьох стає не вибором, а економічною необхідністю.

Імміграція, особливо людей, які працюють віку, збільшує потенційну робочу силу і може частково компенсувати низьку участь корінного населення.

Більше рук на колоді в кінцевому підсумку означає більше економічного зростання та процвітання. Це дає можливість людям заробляти більше грошей за кордоном, ніж у власній країні. Це призводить до підвищення рівня життя людей, які працюють за кордоном, або їхніх сімей у рідних країнах. Звичайно,

багато людей, які іммігрують, роблять це з тієї причини, що не можуть знайти роботу на власному ринку праці, але також багато людей іммігрують тому, що заробітна плата в інших країнах вища. Таким чином, їх вихід самотійно залишає роботу ринок праці, який необхідно зайняти [19].

Кожен іммігрант також в'їжджає в країну як шукач роботи також надає роботу іншим, оскільки він або вона є споживачем і користувачем усіх видів послуг і товарів і створює попит і, отже, роботу. Міграційні мережі розвивають інтенсивніші зв'язки між районами походження та призначення. Сассен О. погоджується, відзначаючи, що люди, які подорожують і переїжджають, допомагають формувати матеріальну та духовну культуру місць: тому міграцію слід розглядати як таку ж центральну складову глобалізації, як торгівлю та фінанси. Зв'язок між глобалізацією та імміграцією є вагомим приводом для вивчення імміграції та світових міст. Імміграція та її вплив на зміну міського ландшафту є важливою частиною процесу глобалізації, хоча вони не є критеріями для включення до глобальної міської ієрархії. Одна з проблем полягає в тому, що значна частина даних про міжнародну міграцію знаходиться на рівні країни; не існує стандартизованих інституційних даних щодо імміграції до міст по всьому світу.

Важливим фактором була названа міграція у оригінальній формулюванні гіпотези світового міста Фрідмана (1986), який зауважив, що «світові міста є пунктами призначення великої кількості як внутрішніх, так і/або міжнародних мігрантів», є численні дослідження іммігрантів у окремих містах; не було зроблено багато емпіричної роботи для вивчення імміграції та формування статусу світового міста [20,21,22,23].

Значна кількість досліджень, присвячених міграції, глобалізації.

Глобальна міська ієрархія аналізувала міжміську міграцію або транснаціональну бізнес-еліту, або зосереджувала увагу на міграції в одному або двох конкретних містах як тематичні дослідження.

Сьогодні і Європа, і Північна Америка є домом або місцем перебування приблизно однієї п'ятої світового населення мігрантів кожна. Разом із США та

Канадою, Західна Європа стала одним із двох найважливіших напрямків на світовій карті міжнародної міграції. І враховуючи передбачувані демографічні та економічні дисбаланси, є не тільки ймовірним, але й необхідним, щоб Європа залишалася на цій карті й продовжувала керувати економічно мотивованою міграцією для власної вигоди [24].

Зайнятість як у вузькоспеціалізованій праці та низькокваліфіковані робочі місця в сфері обслуговування характерні для глобальних міст. Було проведено багато досліджень щодо впливу кваліфікованої (або елітної праці); менше на некваліфіковану міграцію. Обидві форми впливають не тільки на місто та країну перебування, вони також впливають на місто та країну відправника [25].

Світовий банк консервативно оцінює, що це 80 доларів. У 2002 році від іммігрантів до країн походження були переведені мільярди грошових переказів (Група Світового банку, 2003). Інші джерела припускають, що у 2003 році ця цифра могла становити 100–200 мільярдів доларів (Sander, 2003). Грошові перекази є лише одним із прикладів того, як імміграція створює нові соціально-економічні мережі, які пов'язують світові міста один з одним та з іншими периферійними регіонами по всьому світу. Грошові перекази стають все більш важливою темою інтересу, але їх вплив у міському масштабі недостатньо досліджено. Сучасні погляди на міграцію відходять від попередніх передумов теорії міграції. Згідно з цією теорією, люди переміщалися або через те, що соціальні та економічні сили в місці призначення спонукали їх до цього, або тому, що їх приваблювало до місць призначення один чи декілька соціальних та економічних факторів (Коен, 1996) [26].

Спостерігачі за міграційними потоками вже давно бачать величезну зміну природи міграції. Те, що раніше було суто економічними причинами для міграції, у багатьох випадках уже не актуально. Глобалізація комунікаційних технологій сильно вплинула на початковий імпульс людей до міграції. Зв'язки між країнами-одержувачами та країнами-відправниками легко встановлюються. Мережі з'єднують мігрантів і немігрантів, де обмінюються новинами та

інформацією. Це підтримує потік міграції. Вивчення мереж, особливо пов'язаних з сім'ями та домогосподарствами, налагодженням розуміння в розвитку та заохоченням у додатковій міграції.

Мігранти приносять до приймаючих країн багато звичаїв, звичаїв і моделей поведінки заміський будинок. Менші спільноти оригіналу культури відтворюються в приймаючих країнах, наприклад «мало Італія» або Чайнатаун, у Нью-Йорку та Лос-Анджелесі. Багатонаціональність спостерігається у великих міських громадах [27].

Проте мультикультурне суспільство може бути загрозливим народженим громадянам країн перебування. Це може викликати обурення серед громадян, які можуть викликають соціальні конфлікти (Хефті, 1997). Міграційна політика багатьох західних країн не є інтегративною. Наслідком такої політики є маргіналізація трудових мігрантів. Маргіналізація має форму низьких доходів і некваліфікованих робочих місць. Такі фактори, як нерівні можливості, упередження та дискримінація, можуть бути залучені до тривалих періодів маргіналізації. Зростає нерівність між багатими та бідними країнами, кордони стають все більш закритими для людей. Через жорсткий прикордонний контроль і зростаючий глобальний страх перед тими, хто шукає притулку, міграція є ризикованою справою [28].

Дослідимо чисельність користувачів Інтернет в Україні та світі (рис 2.1, 2.2)

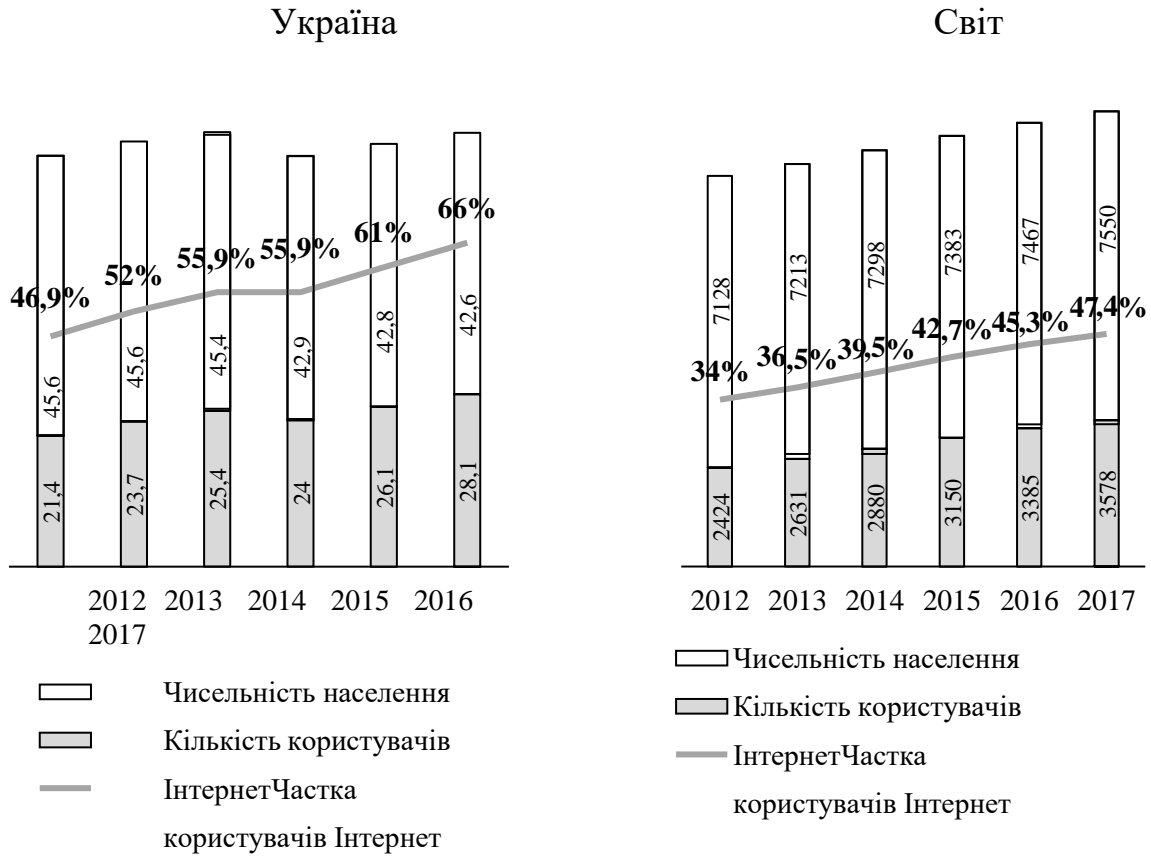

Рисунок 2.1 Користувачі Інтернет в Україні та світі, млн осіб [29]

*) Розроблено за [19; 20; 18; 21].

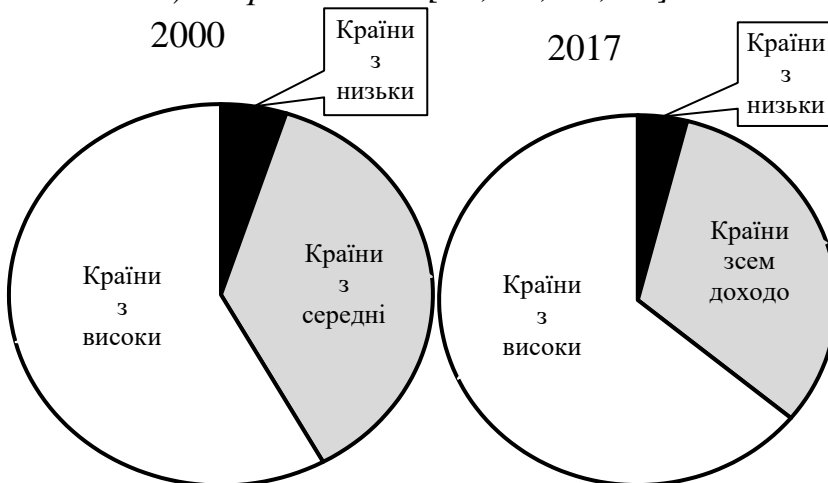

Рисунок 2.2 Розподіл країн-призначення мігрантів за рівнем доходу [9, с. 4]

Крім того, вони мають назвати втрату потенційного податку надходження та втрати коштів, вкладених у навчання. Але зменшується кількість

висококваліфікованих, заробітна плата цих працівників водночас поглинає заробітну плату некваліфікованого і, таким чином, частково призводить до добробуту. Крім цих економічних наслідків, дрейф може також призвести до політичних і соціальних збитків. Небезпека корупції, поганого управління та загальної нестабільності може зрости через відсутність коштів [30].

2.3 Визначення соціально-економічних наслідків міграції кваліфікованих кадрів в світі

Міграція є ознакою соціального та економічного життя багатьох країн, але профіль мігранта чисельність населення значно різняться. Частково це пояснюється різноманітністю джерел міграції. У більшій частині Європи, наприклад, громадяни користуються широкими правами на вільне пересування. В Австралії, Канаді та Новій Зеландії керована трудова міграція відіграє важливу роль. Інші джерела включають сімейну та гуманітарну міграцію. Незалежно від джерела, міграція має важливий вплив на наше суспільство, і це може бути суперечливим. Не є винятком і економічний вплив міграції.

Користь чи тягар – яка реальність? Щоб відповісти на це питання, може бути корисно подивитися на міграцію вплив у трьох сферах – ринок праці, державний бюджет та економічне зростання [31].

Ринки праці:

- Мігранти становили 47% приросту робочої сили в Сполучених Штатах і 70% в Європі аостанні десять років.

- Мігранти займають важливі ніші як у швидкозростаючих, так і в занепадних секторах економіки.

- Як і корінні мігранти, молоді мігранти мають кращу освіту, ніж ті, хто йде на пенсію.

- Мігранти значно сприяють гнучкості ринку праці, особливо в Європі.

Державний гаманець

- Мігранти вносять більше податків і соціальних внесків, ніж отримують у вигляді допомоги.

- Трудові мігранти найбільш позитивно впливають на державний бюджет.

- Зайнятість є найбільшим визначальним фактором чистого фіскального внеску мігрантів.

Економічного зростання:

- Міграція збільшує працездатне населення.

- Мігранти прибувають з навичками та сприяють розвитку людського капіталу приймаючих країн.

- Мігранти також сприяють технічному прогресу.

Розуміння цих впливів є важливим, якщо наше суспільство хоче корисно обговорювати роль міграції.

Такі дебати, у свою чергу, є важливими для розробки політики в таких сферах, як освіта та зайнятість максимізувати переваги міграції, особливо шляхом покращення ситуації з працевлаштуванням мігрантів. Звісно, ця комбінація політики буде відрізнятися від країни до країни. Але принципове питання, як необхідно максимізувати переваги міграції як для приймаючих країн, так і для самих мігрантів в багатьох країнах ОЕСР у найближчі десятиліття, особливо у зв'язку зі стрімким старінням населення попит на мігрантів, щоб заповнити нестачу людей.

Трудящі-мігранти роблять важливі внесок на ринок праці в обох високо- та низькокваліфіковані професії. За останні десять років іммігранти становили 47% приросту робочої сили в Сполучених Штатах і 70% у Європі (OECD, 2012). У країнах ОЕСР лише відносно невелика частина цієї робочої сили надходила через керовану міграцію робочої сили (яка становить лише частину всіх переміщень до ОЕСР), а більше — через інші канали, включаючи сімейну, гуманітарну міграцію та міграцію вільного переміщення.

Освітній статус іммігрантів різний значно. Так само, як і стосунки між молодші та старші рідні люди, молод іммігранти, як правило, набагато освіченіші ніж іммігранти, які наближаються до пенсії. Це також правда для іммігрантів, які вступають у робочу силу: на в середньому більше третини мають вищу освіту. Така ж частка, однак, не завершила їх вища середня освіта. З 2000/01 р. Іммігранти становили 31% приросту серед високоосвіченої робочої сили в Канаді 21% у США та 14% у Європі.

Незважаючи на те, що більшість міграції не є прямим фактором за потребами в робочій силі іммігранти грають а значну роль у найбільш

динамічних галузях Росії економіка. Нові іммігранти становили 22%. вступає в сильно зростаючі професії в США та 15% у Європі. До них належать зокрема професії охорони здоров'я та STEM професії (наука, техніка, інженерія та математика) [32].

При цьому іммігранти представляли близько а чверть записів у найбільш сильно скорочується професій у Європі (24%) та США (28%). У Європі до таких занять відноситься ремесло та працівники суміжних професій, а також машини оператори та монтажники; у Сполучених Штатах, вони стосуються в основному робіт у виробництві, монтажі, технічне обслуговування та ремонт. У всіх цих сферах, іммігранти заповнюють потреби в робочій силі, займаючись роботи, які домашні працівники вважають непривабливими або відсутність кар'єрних перспектив. У Європі міграція вільного пересування допомагає подолати дисбаланс на ринку праці. Після розширення ЄС у 2004 та 2007 роках обсяг мобільності робочої сили в Європі значно збільшився в зонах ЄС/ЄАВТ. Це додало можливості ринків праці адаптуватися. Останні оцінки свідчать про те, що приблизно чверть асиметричного шоку на ринку праці, який відбувається в різні часи та з різною інтенсивністю в країнах, міг бути поглинений міграцією протягом року.

Мігранти вносять більший вклад у податкові та соціальні заходи внески, ніж вони отримують в індивідуальній формі переваги. Нещодавня робота щодо фіскального впливу міграції для всіх європейських країн ОЕСР, а також Австралії, Канади та Сполучених Штатів надала нові та міжнародні порівняльні дані (Liebig and Mo, 2013). Дослідження показує, що вплив кумулятивних хвиль міграції, які прибули протягом останніх 50 років до країн ОЕСР, у середньому близький до нуля, рідко перевищуючи 0,5% ВВП у позитивному чи негативному вираженні. Вплив найбільший у Швейцарії та Люксембурзі, де іммігранти надають приблизну чисту вигоду від близько 2% ВВП до державного бюджету. Таким чином, іммігранти не є тягарем для державного бюджету і не є панацеєю для вирішення фіскальних проблем. У більшості країн, за винятком тих, де є велика частка літніх мігрантів, мігранти вносять

більше податків і соціальних внесків, ніж отримують у вигляді індивідуальних виплат. Це означає, що вони сприяють фінансуванню громадської інфраструктура, хоча, за загальним визнанням, у меншій мірі, ніж місцева. Всупереч широка громадська віра, малоосвічені іммігранти мають кращу фіскальну позицію – різницю між їхніми внесками та пільгами, які вони отримують – ніж їхні однолітки, які народилися в країні. І де іммігранти мають менш сприятливе фіскальне становище, це не зумовлено більшою залежністю від соціальної переваги, а скоріше тим, що вони часто мають нижчу заробітну плату і, таким чином, має тенденцію робити менші внески.

Міжкраїнові відмінності у фіскальному становищі Росії домогосподарства іммігрантів формуються за проектом системи оподаткування та пільг і, тим більше, шляхом відмінності в складі мігранта населення за віком і в'їздом мігрантів категорія. У країнах, де недавні трудові мігранти становлять значну частину іммігрантського населення, іммігранти мають набагато більш сприятливі фіскальні позиції, ніж у країнах, де гуманітарні значну частину складають мігранти іммігрантського населення. Трудові мігранти, як правило мають набагато більш сприятливий вплив, ніж інші групи мігрантів, хоча з часом спостерігається деяка конвергенція. З іншого боку, фіскальне становище іммігрантів, як правило, менш сприятливе в країнах з давнім іммігрантським населенням і незначною недавньою трудовою імміграцією. Зайнятість є єдиним найважливішим фактором, що визначає чистий фіскальний внесок мігрантів, особливо в країнах із щедрими державами добробуту. Підвищення рівня зайнятості іммігрантів до рівня зайнятості народжених корінних осіб означало б істотне значення фіскальні прибутки в багатьох європейських країнах ОЕСР, в зокрема в Бельгії, Франції та Швеції, які буде мати вплив на бюджет понад 0,5% від ВВП. Це також допомогло б іммігрантам зустріти своїх цілі: більшість іммігрантів, зрештою, не приїжджають за соціальні виплати, але щоб знайти роботу та покращитися їх життя та життя їхніх сімей. Зусилля до Таким чином, краще інтегрувати іммігрантів слід інвестиція, а не вартість.

Міграція сприяє стимулюванню інновацій і економічне зростання

Міжнародна міграція має як прямий, так і непрямий вплив на економічне зростання. Безсумнівно, що там, де міграція розширює робочу силу, можна очікувати зростання сукупного ВВП. Однак менш зрозуміла ситуація, коли йдеться про зростання ВВП на душу населення [33].

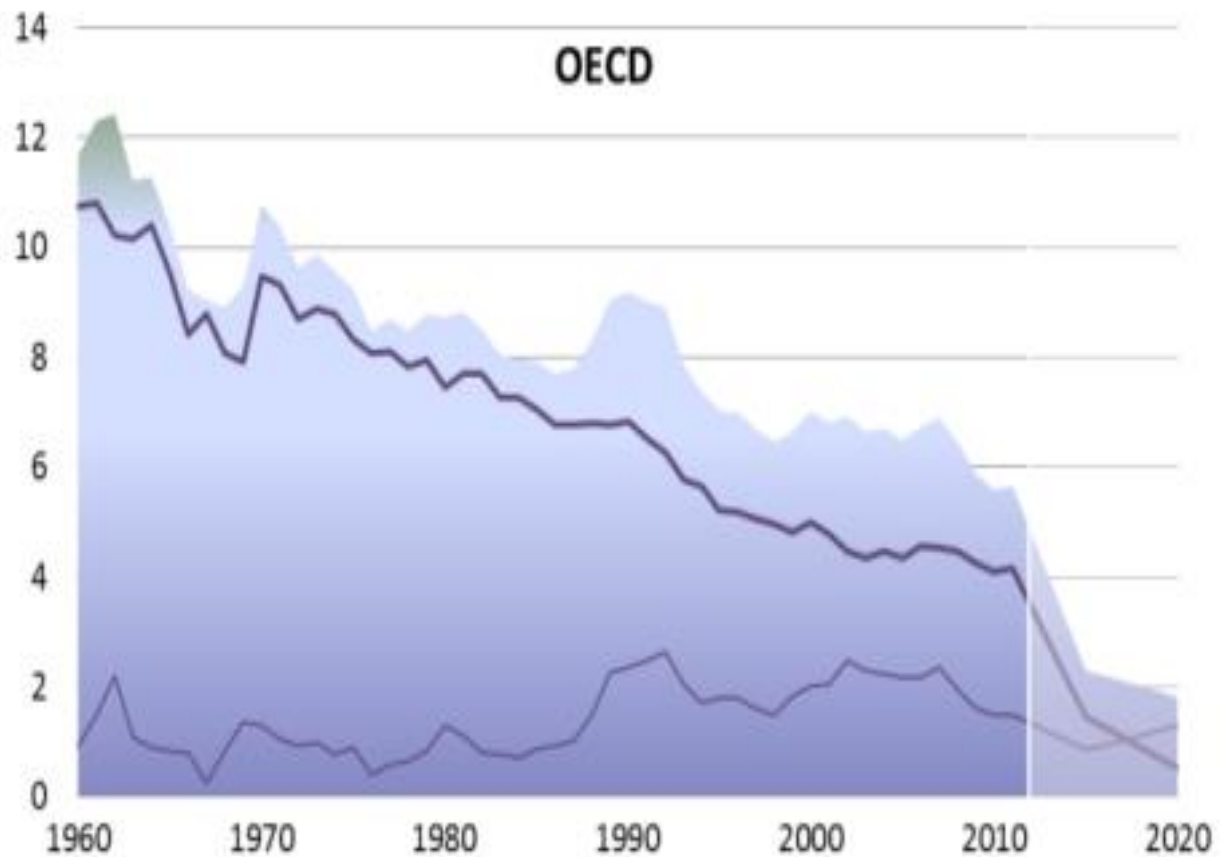

Рисунок 2.1 Складові загального приросту населення в країнах ОЕСР, 1960-2020 рр., на тисячу жителів [34]

По-перше, міграція має не тільки демографічний вплив шляхом збільшення чисельності населення, а й шляхом зміна вікової піраміди країн приймання. Мігранти, як правило, більш зосереджені в молодші та економічно активні вікові групи порівняно з тубільцями і тому сприяють зменшити коефіцієнти залежності. По-друге, мігранти прибувають з навичками та вміннями, і тому доповнюють запас людського капіталу Росії приймаюча країна. Точніше, свідчення з США припускають, що кваліфіковані іммігранти

сприяють активізації досліджень та інновацій, як а також технічний прогрес. Частка високоосвічених іммігрантів у с Країни ОЕСР стрімко зростає. Кількість іммігранти з вищою освітою в країнах ОЕСР показав безпрецедентне зростання в минулому десятиліття (зростання на 70%), досягнувши загалом майже 30 мільйонів у 2010/11. З них близько 5 млн., або 17% прибули за останні п'ять років. Ця тенденція є в основному зумовлена азіатською міграцією – понад 2 мільйони мігрантів з вищою освітою з цього регіону прибув до ОЕСР в останні п'ять років (OECD-UNDESA, 2013). Проте кілька емпіричних досліджень намагалися оцінити загальний вплив чистої міграції на економічне зростання, частково через дефіцит узгоджені порівняльні дані з міжнародна міграція за рівнями кваліфікації. Одне дослідження, яке розглядає вплив міграції на економічне зростання для 22 країн ОЕСР між 1986 і 2006 роки демонструють позитивне, але справедливо незначний вплив людського капіталу мігрантів на економічне зростання. Внесок іммігрантів до накопичення людського капіталу має тенденцію протидіяти ефекту механічного розведення (тобто вплив приросту населення на капітал одного працівника), але чистий ефект досить невеликий, в т.ч у країнах з високоселективною міграцією політики. Збільшення сальдо міграції на 50%. народжені за кордоном генерують менше однієї десятої а відсоткова зміна зростання продуктивності на рис 2.2 досліджено оціненк чистого фіскального впливу іммігрантів з пенсійною системою та без неї та на душу населення розміщення сукупно нарахованих статей доходів і видатків [35].

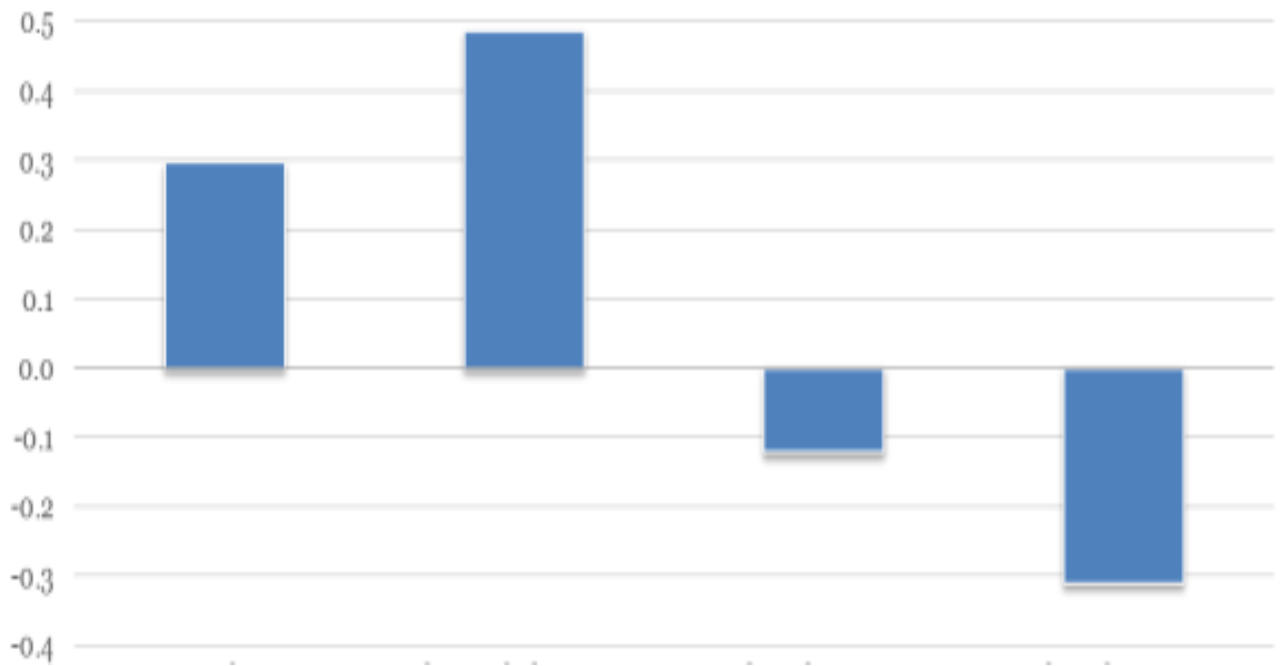

Рисунок 2.2 Оцінка чистого фінансового впливу імігрантів з пенсійною системою та без неї та на душу населення розміщення сукупно нарахованих статей доходів і видатків.

Можна зробити висновок про поточні зміни та вплив глобалізаційних процесів на рух міграції у світі [36].

РОЗДІЛ 3 УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ КВАЛІФІКОВАНИХ КАДРІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

3.1. Аналіз міжнародної міграції кваліфікованих кадрів в умовах глобалізації

Однією з можливих причин неоднозначних результатів аналізу економічних детермінант є те, що не вся імміграція економічно мотивована. Тому більш актуальною категорією в цьому відношенні є трудова міграція. На пошук роботи в іншій країні може вплинути економічна ситуація в країні перебування. На основі наявних даних відібрано чотири країни для аналізу зв'язку між трудовими потоками та економічними змінними. Міграційний потік робочої сили цих чотирьох країн показаний на рис 3.1

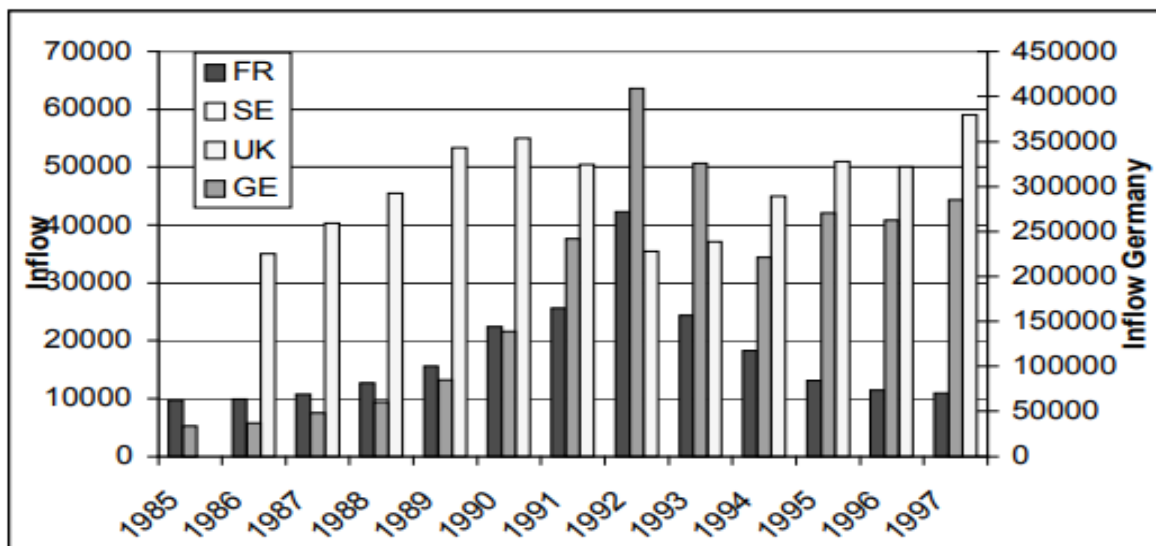

Рисунок 3.1 Міграційний потік робочої сили країн

Методологія застосовується таким чином, цей опис складається з короткого якісного та кількісного аналізу імміграції тенденції. Мета імміграційного аналізу полягає в тому, щоб вивчити вплив економічних

показників на моделі імміграції та як ці співвідношення можна використовувати для прогнозування. Результати показують, що для деяких країн (Нідерланди, Німеччина та Велика Британія) економічні показники можна використовувати для пояснення імміграції, хоча між країнами існують суттєві відмінності. Однією з рекомендацій було оновити часові ряди та розширити аналіз часовими рядами для інших країн: Фінляндії, Франції та Італії. Дано вичерпну характеристику міграційних тенденцій цих країн. Потім результати аналізів порівнюються з результатами країни, проаналізовані. Для останніх країн, Німеччини, Нідерландів, Швеції, Великобританії та Португалії, аналіз оновлюється даними за останні роки (тобто в більшості випадків додаються дані за 2016-2018 рр.). Друга рекомендація було більш детально вивчити імміграційні потоки, зрозуміти причини відмінностей між країнами. Трудова міграція є однією з можливих специфікацій може мати більш однозначний зв'язок з економічними показниками, ніж загальна імміграція.

Третя група – шукачі притулку. Була тісна переписка знайдено між наданням притулку та імміграцією для деяких країн і описано притулок більш детально для всіх країн ЄС, зосередившись на походження та призначення прохачів притулку [37].

Аналіз виконується з використанням еталонної моделі для кожної країни. Еталонні моделі побудовані так само, , щоб мати можливість порівняти результати. Слід мати на увазі, що результати засновані на оновлених і розширених часових рядах, і тому можуть бути не повністю порівнянними з результатами частини. Змінні та гіпотези, використані для еталонної моделі:

Лінійний тренд (TREND), що представляє «автономну і лінійну зміну рівня імміграція в часі, незалежно від політики та економічних наслідків». Гіпотеза полягає в тому, що TREND має позитивний зв'язок. Політика та інші фіктивні змінні. Вони включені для врахування всіх видів події та

порушення в історії міграції. У частину включення СУРИНАМ для відображення ефекту незалежності Суринаму в 1975 році є прикладом манекена змінний. Знак впливу цих змінних залежить від основної природи.

Для аналізу імміграції використовується загальна кількість іммігрантів, як стверджувалося раніше. Аналіз частини II, який охоплює переважно період до 1995 року, доповнено останні роки. Тому повідомлені результати можуть відрізнятися від тих, про які йдеться далі.

Аналіз будується так само, як і аналіз конкретної країни: спочатку посилення модель побудована та застосована для широких груп національностей. R2 еталонної моделі подається між дужками в першому стовпці. Ці еталонні моделі включають лінійну тенденцію та наступні змінні для конкретної країни: Нідерланди: СУРИНАМ і POL, що представляють наслідки незалежності Суринаму та обмежувальної політики з 1994 р.; Франція: АЛЖИР з поправкою на пік, пов'язаний з незалежністю Алжиру; Німеччина: UNIFICATION і POL для обмежувальної політики, починаючи з 1994 року; Італія: POL90 для виправлення піку, що передував дії Мартеллі в 1991 році; Фінляндія: Dum91 для виправлення піку етнічних фінів у 1991 році; Швеція: три манекена DUM1/2/3 для виправлення піків у 1969-70 (трудова міграція з країн Північної Європи), 1989-90 і 1993-94, 1995-2020 pp

На рис 3.2 наведено огляд для всіх країн. У цій таблиці представлені коефіцієнти регресії найкращої моделі. Між дужками R2 посилення модель дана. Результати пояснення тенденцій імміграційних потоків досить неоднозначні.

Країни, вибрані як тематичні дослідження, загалом демонструють сильніший вплив безробіття, тоді як роль ВВП сильніша в Італії. Фінляндія та Франція не показують багатообіцяючих результатів. Використання запасів, виражених у загальній кількості іноземців, як незалежної змінної має різні результати. Одна з проблем полягає в тому,

що включення АКЦІЇ як пояснювальної змінної значно зменшує кількість доступних спостережень майже для всіх країн. Це викликає труднощі в порівнянні результатів.

Щоб побачити, якою мірою різні групи можна пояснити економічними показниками, результати аналізу відсортовано за групами. Цей огляд наведено в таблиці нижче та обмежується коефіцієнтами GDPPC, UNEMP та TREND.

Netherlands	R²	GDPPC	UNEMP	STOCK	TREND	SURINAM	POL
Total (0.63)	0.84	X	-4931	X	2643	34757	-21576
Nationals (0.70)	0.72	X	-528	X	-26	38457	X
Foreigners (0.71)	0.87	X	-3977	X	2496	25878	-16485
EU Foreigners (0.05)	0.38	X	-877	X	131	X	X
NONEU for. (0.82)	0.92	X	-3030	X	2318	25000	-16069
Germany	R²	GDPPC	UNEMP	STOCK	TREND	UNIFICAT	POL
Total (R ² 0.71)	0.83	X	-118894	X	23882	747399	-216250
Nationals (0.58)	0.64	X	-42548	X	12650	249597	X
Foreigners (0.05)	0.60	103523	-102312	(R ² =0.87)	-41314	X	-162097
EU Foreigners (0.53)	0.72	24296	-24104	X	-19644	X	X
NONEU for. (0.73)	0.81	X	-2727	X	2280	X	-17125
UK	R²	GDPPC	UNEMP	STOCK	TREND		
Total (R ² 0.64)	0.69	7036	-2504	X	95		
Nationals (0.28)	0.28	X	X	X	793		
Foreigners (0.63)	0.76	X	-3558	X	3268		
EU Foreigners (0.55)	0.71	3319	-1648	X	-607		
NONEU for. (0.45)	0.72	4384	-2807	X	-908		
Sweden	R²	GDPPC	UNEMP	STOCK	TREND	DUM1/2/3	
Total (RM R ² 0.74)	0.75	563	-713	X	19		
Nationals (0.76)	0.76	X	X	X	325	X	
Foreigners (0.27)	0.27	X	X	X	779	X	
EU Foreigners (0.46)	0.46	X	X	X	149	1580 (2)	
NONEU for. (0.25)	0.25	X	X	X	492	4655 (2)	
Finland	R²	GDPPC	UNEMP	STOCK	TREND	Dummy91	
Total (R ² 0.24)	0.25	X	-110	X	158	5802	
Nationals (0.78)	0.78	X	X	X	-486	X	
Foreigners (0.81)	0.81	X	X	X	476	6909	
EU Foreigners (0.22)	0.22	X	X	X	129	X	
NONEU for. (0.79)	0.79	X	X	X	504	6587	
Italy	R²	GDPPC	UNEMP	STOCK	TREND	POLICY90	
Total (R ² 0.52)	0.92	25276	X	0.018	8178	95795	
Nationals (0.83)	0.87	2544	X	X	-4593	12234	
Foreigners (0.55)	0.90	25225	X	0.015	14295	90176	
EU Foreigners (0.39)	0.39	X	X	X	481	1316	
NONEU for. (0.54)	0.90	25162	X	0.017	13686	89080	
France	R²	GDPPC	UNEMP	STOCK	TREND		
Total							
Nationals							
Foreigners (R ² 0.003)	0.30	11376	-16379	X	-4703		
EU Foreigners							
NONEU for.							

RM = Reference model

Рисунок 3.2 Коефіцієнти регресії найкращої моделі «Трудова імміграція» у 2020 році

Огляд результатів імміграційного аналізу, згрупованих за національністю представлено на рис.3.2

EU Foreigners					
FI	0.22	0.22	X	X	129
GE	0.53	0.72	24296	-24104	-19644
IT	0.39	0.39	X	X	481
NL	0.05	0.38	X	-877	131
SE	0.46	0.46	X	X	149
UK	0.55	0.71	3319	-1648	-607
Foreigners					
FI	0.81	0.81	X	X	476
FR	0.003	0.30	11376	-16379	-4703
GE	0.05	0.60	103523	-102312	-41314
IT	0.55	0.90	25225	X	14295
NL	0.71	0.87	X	-3977	2496
SE	0.27	0.27	X	X	779
UK	0.63	0.76	X	-3558	3268
Nationals					
FI	0.78	0.78	X	X	-486
GE	0.58	0.64	X	-42548	12650
IT	0.83	0.87	2544	X	-4593
NL	0.70	0.72	X	-528	-26
SE	0.76	0.76	X	X	325
UK	0.28	0.28	X	X	793
FI	0.79	0.79	X	X	504
GE	0.73	0.81	X	-2727	2280
IT	0.54	0.90	25162	X	13686
NL	0.82	0.92	X	-3030	2318
SE	0.25	0.25	X	X	492
UK	0.45	0.72	4384	-2807	-908
Total					
FI	0.24	0.25	X	-110	158
GE	0.71	0.83	X	-118894	23882
IT	0.52	0.92	25276	X	8178
NL	0.63	0.84	X	-4931	2643
SE	0.74	0.75	563	-713	19
UK	0.64	0.69	7036	-2504	95

Рисунок 3.3 Результати імміграційного аналізу, згрупованих за національністю у 2020 році

Для загального імміграційного потоку еталонна модель вже має високу пояснювальну цінність. Включення економічної змінної UNEMP призводить до суттєвого збільшення R2 для Німеччини, GE та Великобританії. GDPPC актуальний в Італії та Великобританії. Додавання економічних змінних щодо громадян не має надлишку значення порівняно з еталонною моделлю. Тільки в

Німеччині UNEMP має певний ефект. Пояснення моделі іноземців, здається, в основному визначається іноземцями, які не входять до ЄС, показаним подібним збільшенням R^2 та відповідних змінних. Спричиняє імміграційні потоки двох скандинавських країн, Фінляндії та Швеції серйозні проблеми у зв'язку їх з економічними змінними. Економічний спад с його швидке зростання безробіття в поєднанні зі збільшенням числа пов'язаних з наданням притулку міграція може бути відповідальною за це.

Частка міграції притулку в останні десятиліття стає все більш важливою. Особливо на початку 1990-х років притулок надзвичайно розширився. Хоча шукач притулку не є іммігрантом, існує безпомилковий зв'язок між шукачами притулку та міграцією, як зазначено в частині II. Включення притулку до прогнозування викликає труднощі, оскільки основні фактори потоків притулку різняться і їх важко передбачити. Тим не менш, притулок навряд чи можна залишити поза увагою для опису майбутніх моделей міграції. У світлі цих міркувань цей розділ буде більш описовим, ніж аналітичним. Притулок буде охоплено, розглядаючи два аспекти: По-перше, ми зосередимося на місці призначення притулку. Як це розподіл шукачів притулку в межах ЄС і як порівняти ці цифри? по-друге, ми спробуємо з'ясувати, чи існує певна закономірність у національності чи походження шукачів притулку. Вимоги до даних для цього другого аспекту набагато вищі. Враховуючи погану якість і обмежена доступність даних, це буде зроблено більш якісним способом, для відбору країн. У 1980-х некомуністична Європа мала справу з новим типом міжнародної маси міграція. Політичні негаразди, що призводять до етнічних конфліктів, утисків певного населення груп або війни, продовження зростання населення та покращення транспортних засобів (тобто дешевих та часті рейси) були основними причинами цього нового типу масової міграції. Основними країнами призначення були країни Західної та Північної Європи особи, які шукають притулку. Аспекти та вимірювання для порівняння прохачів притулку серед країн ЄС показують різні результати. Пік на початку 1990-х послідував різким зниженням. Навряд чи можна вивести структурну чи загальну модель із

цих цифр, і навіть розподіл по країнах ЄС не демонструє стабільної закономірності. Німеччина займала лідируючі позиції за кількістю заявників, обидва виражені як у кількості, так і в ставках, але останні тенденції можуть свідчити про структурні зміни, наприклад. у бік Великобританії. Як було зазначено раніше, доступність даних є досить обмеженою, тому описана лише ситуація, що стосується конкретної країни для Німеччини, Великобританії та Італії [38].

3.2 Шляхи удосконалення системи державного регулювання міжнародної міграції за рахунок глобального підходу

Спочатку розглянемо парадокс, який спонукає до вивчення міграційної політики. Починаючи з 1990-х років, були зроблені безпрецедентні зусилля для контролю за переміщенням людей через державні кордони. Незважаючи на це, кількість мігрантів зросла з безпрецедентною швидкістю до такої міри, що зараз це глобальне явище. Обгороджений кордон між Мексикою та Сполученими Штатами, військове патрулювання Гібралтарської протоки, біометричні візи, бази даних для шукачів притулку, екстерналізація прикордонного контролю з країн прибуття до транзитних країн і країн походження, табори для нелегальних іммігрантів у бідних країнах, але в той же час міжнародна міграція продовжує зростати, зі 120 мільйонів людей у 1990 році до 200 мільйонів у 2007 році. Зіткнувшись із цією серією протиріч, які затягують міграційну політику у контрпродуктивні дилеми, необхідно перевести в політичні терміни зміцнення взаємозв'язків між різними демографічними, політичними, економічними, соціальними та культурними (не кажучи вже про екологічні) просторами. Це говорить про розширення політичного простору регулювання міграційної політики. Розширення сфери застосування: приклад Європейського Союзу. На цьому рівні цікавий приклад Європейського Союзу. Регіон без внутрішніх кордонів після Шенгенської угоди, ЄС розробив політику, спрямовану на вирішення двох проблем. Перший

– вирішити власний «ліберальний парадокс» шляхом регулювання внутрішнього переміщення людей в рамках Спільного ринку та встановлення спільного контролю на зовнішніх кордонах. Зовсім нещодавно другий полягав у гармонізації політики прийому держав-членів, де міграція з метою працевлаштування була відновлена в 2000-х роках після більш ніж 20 років закритих кордонів для трудової імміграції. У той час як держави чинили опір відмови від суверенітету інституціям ЄС з питань міграції, міграційна політика стала третьою опорою державної політики ЄС, а на саміті в Тампере в 1999 році була поставлена мета єдиної європейської імміграційної політики та політики щодо біженців. Держави-члени дійшли двох висновків. : по-перше, необхідно було гармонізувати управління їхньою імміграцією (тобто держава більше не мала бути єдиною одиницею, яка враховується при формуванні міграційної політики); але, по-друге, також необхідно було встановити комплексний підхід до регулювання міграційних потоків шляхом встановлення партнерських відносин із країнами походження та транзиту мігрантів (тобто країни призначення більше не могли самостійно контролювати імміграційні потоки). Після багатьох подій. Євро-африканські конференції з питань міграції та розвитку, що відбулися в Рабаті та Тріполі в 2006 році, привели до досягнення цілей спільного та глобального управління міграцією у партнерстві з африканськими країнами. Чи вирішує «глобальний підхід», який пропагують країни ЄС, межі міграційної політики окремих держав? Розробники міграційної політики як на рівні ЄС, так і в державах-членах підтримують цю ідею. Тим не менш, зміна сфери регулювання міграційної політики не супроводжувалася новою парадигмою, яка регулює політику переміщення людей. Та сама спроба посилити безпеку кордонів домінує в мисленні «глобального підходу». Навіть якщо європейці остаточно відхилили на саміті в Севільї 2002 року пропозицію поставити зовнішні відносини ЄС у залежність від співпраці країн-посилань у сфері контролю над потоками мігрантів, політична реальність така, що ця зміна масштабу призвела до екстерналізації контролю над мігрантами. Кордони ЄС, так що країни походження та транзиту тепер відповідають за контроль

європейських кордонів. Три недоліки в національній міграційній політиці, зазначені вище, не зникли. Насправді вони стали ще більш значущими.

По-перше, «глобальний підхід» не усуває «ліберальний парадокс». На свободу пересування людей все ще сильно впливає система, яка розглядає регіональну безпеку з точки зору прикордонного контролю. Хоча ЄС відданий європейській політиці сусідства, метою якої є досягнення безпеки у своєму безпосередньому регіональному оточенні, при цьому ділитися «усім, крім інституцій» зі своїми безпосередніми сусідами (Prodi, 2002), ця зовнішня політика ЄС навряд чи здається розглянути рух людей (Boswell, 2003). Європейська зовнішня політика та імміграційна політика суперечать одна одній: перша підкреслює необхідність лібералізації переміщення людей у спільній регіональній зоні, зокрема, сприяючи європейській зовнішньої політики, а імміграційна політика суперечать одна одній у видачі віз; останнє передбачає переговори з країнами походження та транзиту, насамперед через угоди про реадмісію, які часто важко нав'язати цим країнам-«партнерам», або через спільні дії з Frontex. Ідея циркулярної або маятникової міграції, яку нещодавно пропагували європейські інституції, залишається на узбіччі і не охоплює глибини міграційного явища в регіоні ні на півдні, ні на сході ЄС. По-друге, «глобальний підхід» не порушує наратив «тиску мігрантів», який виявляє нездатність держав керувати міграцією. Якщо європейським країнам важко справді контролювати міграційні потоки на своїх кордонах, було б дивно, якби африканські країни досягли більшого успіху. На Півдні, як і на Півночі, держава стає неефективною через реальність потоків через брак матеріальних засобів, особливо у випадку величезних пустель і морських районів, як у Малі, Сенегалі чи Мавританії. Але екстерналізація прикордонного контролю ЄС призвела до інших витрат, які пов'язані з певними якостями держав-партнерів, які не підписали міжнародні конвенції, такі як Женевська конвенція. Деякі мігранти в Лівії по-різному розглядаються як трудові мігранти, які будуть використані на місцевому рівні, мігранти без документів, які підлягають депортації, або мігранти, яким забороняється незаконний в'їзд в

Італію згідно з угодою між цими двома країнами. Проте італійська влада визнає багатьох мігрантів із країн на південь від Сахари, які приземляються в Італії після транзиту до Лівії, політичними біженцями відповідно до Женевської конвенції. Нарешті, «глобальний підхід» не вирішує неоднозначності тлумачення міжнародної міграції Північ/Південь, а натомість санкціонує їх, централізуючи поняття «спільний розвиток». Безперечно, існує сильний зв'язок між міграцією та розвитком, який насправді пов'язаний не з факторами підштовхування, а з впливом руху людей на розвиток країн походження, які сильно залежать від грошових переказів мігрантів.¹¹ З іншого боку, немає існує взаємозв'язок між політикою безпеки кордонів і розвитком країн походження: точка зору, що більший розвиток призведе до скорочення міграційні потоки є помилковим. Більший розвиток не зменшить міграцію, а лише змінить профіль мігрантів, яким вдасться дістатися до міжнародних міграційних каналів (нових середніх класів), у той час як нових виселених людей, які не отримають частки соціально-економічного розвитку своєї країни, будуть викидати. на інших більш регіональних каналах міграції.

З початку 1990-х років нові дебати щодо міжнародної міграції ведуть міжнародні організації, особливо Організація Об'єднаних Націй, починаючи від звіту Відділу народонаселення ООН про міграцію в 2000 році до діалогу на високому рівні з питань міграції та розвитку. у 2006 р. Глобальна комісія з міжнародної міграції опублікувала доповідь наприкінці 2005 р.. Перший Глобальний форум з питань міжнародної міграції та розвитку відбувся в Брюсселі в липні 2007 року. Ці справи показують, наскільки міграційні моделі вже є реальністю в основі міжнародної системи і що вони дають можливість для глобального розвитку. З цієї конкретної точки зору розвиток не визначається як питання безпеки кордону. Скоріше, це вимагає, щоб ми «розуміли, що ми, як політики, можемо зробити, щоб максимізувати переваги міграції для розвитку, гарантуючи, що розвиток веде до якісно кращої міграції». Але цій точці зору заважають два серйозні заперечення, які ускладнюють її перетворення в нову робочу модель міграційної політики.

Перше заперечення полягає в тому, що державам ще належить виробити інші форми політичної легітимності, крім тих, що пов'язані з національним суверенітетом, що призводить до політизації тем імміграції та безпеки кордонів. Політика залучення імміграції для вирішення економічних чи демографічних проблем (поки що) не змінила цієї ситуації. Міграційна політика залишається заснованою на обґрунтуванні стримування та безпеки, які роблять міграційну політику неефективною [39, 40].

Друге заперечення зосереджується на дзеркальному відображенні першого: багатосторонній світ має мало інституцій. Досі не існує політичного форуму для дебатів, який міг би об'єднати країни, які бажають реформувати свій політичний підхід до імміграції. Крім того, будь-які засоби, які можна було б використати для організації управління міжнародною міграцією, не мають достатньої сили. Міжнародну конвенцію про захист прав усіх трудящих-мігрантів і членів їх сімей 1990 року (Організація Об'єднаних Націй, 1990 рік) підписали 37 країн, а ратифікували 15 інших. Серед них немає жодної розвиненої країни. Це ілюструє політичний дисбаланс у питанні світового регулювання міграції, що відображає як причини, так і наслідки проблем, про які йдеться в цій статті. Закликати до «глобального підходу» до міграції без виправлення цього дисбалансу – це суперечлива вправа з малими шансами на успіх. Крім того, окреслити «глобальний підхід», не розглядаючи самих мігрантів як партнерів у міграційній політиці, є проблематичним, якщо держави прагнуть отримати переваги справжнього всесвітнього регулювання міграції. Міграція є визначальною рисою сучасного світу. Зараз настав час для держав продемонструвати в цьому свою легітимність та ефективність.

ВИСНОВКИ

Одержані в процесі дослідження результати дозволяють сформулювати наступні висновки.

1. Міжнародна міграція кваліфікованих кадрів є одним з найбільш характерних проявів глобалізації світового господарства. Розвиток інформаційно- комунікаційних технологій, зниження вартості транспортного сполучення, рух капіталу, транснаціоналізація виробництва призводять до зростання взаємозв'язку та взаємозалежності між країнами і, як наслідок, до підвищення мобільності робочої сили.

2. Сутність міжнародної міграції кваліфікованих кадрів полягає у переміщенні осіб, які мають вищу освіту або науковий ступінь, значний досвід роботи в галузі через кордони певних територій з метою найму на роботу. До чинників, що стимулюють рух кваліфікованого персоналу, віднесено міждержавні відмінності у рівні життя, зайнятості та оплати праці. Масштаби міжнародної трудової міграції продовжують зростати і станом на 2017 рік досягають 258 млн осіб, hour з яких проживають у країнах Азії та Європи.

3. Оцінка та прогнозування обсягів зовнішньої міграції дозволяють приймати рішення про необхідність та засоби регулювання міграційних потоків. При дослідженні міграційних процесів застосовують якісні методи, що полягають у структурному описі міграційних потоків, та кількісні методи, які полягають в обробці статистичної інформації і базуються на розрахунку детермінованих показників.

4. Ключовими тенденціями розвитку глобального ринку праці визначено розвиток дистанційної зайнятості, зростання вимог до якості робочої сили та підвищення міжнародної мобільності робочої сили. Розрив у економічному розвитку країн призводить до того, що основні потоки мігрантів формуються з відносно невеликої кількості країн світу та спрямовані у найбільш розвинені країни. Зростає частка жінок-мігрантів, спричинена змінами у попиту на робочу силу та загальною емансипацією жінок.

5. Соціально-економічні наслідки міграції кваліфікованих кадрів різняться в залежності від кількісного і якісного складу міграційних потоків. Ключовим фактором впливу зовнішньої трудової міграції на соціально-економічний розвиток країн визначено фінансові надходження від робітників з-за кордону, обсяг яких у 2016 році становив 537 млрд дол. у світі та 5,4 млрд дол. в Україні.

6. Оцінка впливу глобалізаційних процесів на міграцію кваліфікованих кадрів продемонструвала зміну структури зайнятості та дисбаланс між структурою робочої сили та робочих місць. Утворення глобальних комунікативних мереж забезпечило доступ до інформації про можливості працевлаштування та навчання за кордоном, порядок оформлення дозвільних документів, полегшило комунікацію трудового мігранта з родиною.

7. Моделювання та прогнозування масштабів зовнішньої трудової міграції в Україні доводить необхідність використання комплексного підходу і дослідження як тенденцій зміни факторів притягання-виштовхування, так і особливостей міграційної політики країн прибуття трудових мігрантів. Розрахунок прогнозних масштабів вибуття персоналу з України методом екстраполяції продемонстрував потенційне зменшення відтоку персоналу на рівні 10 – 12 тис. осіб на рік у 2018 – 2021 роках, натомість побудована на базі теорії «притягання-виштовхування» багатofакторна модель регресії свідчить про потенційне зростання масштабів еміграції українців до окремих країн ЄС та Росії.

8. При формуванні дозвільної системи на в'їзд іноземних громадян на територію України пропонується використовувати селективну політику за прикладом системи блакитних карток ЄС для залучення персоналу високої кваліфікації. При цьому створення системи для регулювання кількості та якості міграційних потоків пропонується здійснювати з використанням підходу Швеції, який враховує потреби ринку праці приймаючої країни в представниках дефіцитних робітничих професій нижчої кваліфікації.

9. Запропоновано удосконалити нормативно- правову базу з регулювання міграції персоналу у питаннях визнання трудового стажу мігрантів, набутого за

кордоном, пенсійного забезпечення, діяльності фірм- посередників з міжнародного працевлаштування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Передрій О. С. Міжнародні економічні відносини: навч. посіб. Вид. 4-те., перероб. і доп. Київ: Знання, 2008. 263 с.
2. Курилич М. Трансформація та політизація міграційних процесів під впливом глобалізації // Київ: Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І.Ф.Кураса НАН України, 2010. Вип. 49. С. 364–380.
3. Слюсаревський М. М., Блинова О. Є. Психологія міграції: навч. посіб. // Національна академія педагогічних наук України, Інститут соціальної та політичної психології. Кіровоград: ТОВ «Імекс ЛТД», 2013. 244 с.
4. Корель И., Корель Л. Миграционные и макроэкономические процессы в постсоциалистической России: региональный аспект // РПЭИ, Фонд Евразия, 1999. 81 с.
5. Осипенкова О. Ю. Миграционные процессы: методы моделирования и прогнозирования (на примере Московской области) // Москва: Вестник Екатеринбургского института, 2016. № 3 (35). С. 79–85.
6. П'ятковська О. Р. Механізми регулювання міжнародної трудової міграції: визначення операційного поняття // Глобальні та національні проблеми економіки. Миколаїв: Миколаївський національний університет імені В. О. Сухомлинського, 2015. Вип. 8. С. 66–70.
7. International Migration Report 2017: Highlights // United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division, 2017. 38 p.
8. Отдельные показатели миграционной ситуации в Российской Федерации за январь-декабрь 2017 года с распределением по странам и регионам // Министерство внутренних дел Российской Федерации, 2018. URL: <https://мвд.рф/Deljatelnost/statistics/migracionnaya/item/12162171/>
9. Ясинчук Л. Відтік мізків з України набирає сили // Експрес Online, 2018. URL: <http://expres.ua/main/2018/01/27/281999-vidtik-mizkiv-ukrayiny-nabyraye-syly>

10. Статистичний щорічник України за 2014 рік / Укрстат / За ред. І. М. Жук; відп. за вип. О. А. Вишнеvsька. Київ: Державна служба статистики України, 2015. 239 с.
11. Tubalkain M. Estonia hiring IT specialists from Ukraine // Postimees, 2016. URL: <https://news.postimees.ee/3624025/estonia-hiring-it-specialists-from-ukraine>
12. Кукурудза І. І., Ромащенко Т. І. Україна у світових процесах трудової міграції: Монографія. Черкаси: ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2012. 252 с.
13. Number of internet users worldwide from 2005 to 2017 / Statista, 2017. URL: <https://www.statista.com/statistics/273018/number-of-internet-users-worldwide/>
14. Чисельність населення України // Державна служба статистики України, 2018. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
15. Consumer Barometer: trended data // Google, 2017. URL: <https://www.consumerbarometer.com/en/trending/?countryCode=UA&category=TRN-NOFILTER-ALL>
16. World Population by Year // Worldometers, 2018. URL: <http://www.worldometers.info/world-population/world-population-by-year/>
17. Стадний Є. Українські студенти за кордоном: факти та стереотипи // CEDOS, 2017. URL: <https://cedos.org.ua/uk/osvita/ukrainski-studenty-za-kordonom-fakty-ta-stereotypy>
18. Перелік суб'єктів господарської діяльності, які мають ліцензію на посередництво у працевлаштуванні за кордоном станом на 15.02.2018 // Міністерство соціальної політики України, 2018. URL: <http://www.msp.gov.ua/files/licenzuvanna/p15022018.xls>
19. Зареєстрована трудова міграція. Аналітика // Державна служба зайнятості, 2017. URL: https://www.dcz.gov.ua/sites/default/files/infodata/analitika_0.doc
20. Migration and Remittances Factbook // International Bank for Reconstruction and Development, The World Bank, 2016. 3 edition. Washington, DC. 299 p.
21. Personal remittances, received (current US\$) // The World Bank Data. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/BX.TRF.PWKR.CD.DT>

22. Personal remittances, received (% of GDP) // The World Bank Data. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/BX.TRF.PWKR.DT.GD.ZS>

23. Міграція як чинник розвитку в Україні. Дослідження та діалог щодо політики у сфері міграції і грошових переказів в Україні // Міжнародна організація з міграції (МОМ), Представництво в Україні. Київ, 2016. 116 с. Експорт-імпорт послуг за країнами світу // Державна служба статистики України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2008/zd/eip_kv/eip_kv_u/arh_eip2007_u.html

24. Експорт-імпорт товарів за країнами світу // Державна служба статистики України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2013/zd/eit_zk/arh_eit_zk_u.html

25. Прямі інвестиції (акціонерний капітал) (2010-2017) // Державна служба статистики України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2017/zd/inv_zd/pi_ak_ks_reg/pi_ak_ks_reg_u.zip

26. Булавинець В. М. Доходи трудових мігрантів як важливе джерело доходів домогосподарств // Інвестиції: практика та досвід, 2015. № 10. С. 54–56.

27. Зареєстроване безробіття // Державна служба статистики України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2008/rp/sz_br/sz_br_u/arh_zb_u.htm

28. Попит та пропозиція робочої сили // Державна служба статистики України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2008/rp/sz_br/sz_br_u/arh_piprs_m_u.htm

29. Економічна активність населення: статистичні таблиці та графічні матеріали // Державна служба зайнятості. URL: <http://old.dcz.gov.ua/statdatacatalog/document?id=350793>

30. Хавинсон М. Ю., Кулаков М. Ю., Мищук С. Н. Прогнозирование динамики внешней трудовой миграции на региональном уровне // Проблемы прогнозирования, 2013. № 2. с. 99–111.

31. Хавинсон М. Ю., Кулаков М. Ю., Мищук С. Н. Прогнозирование динамики внешней трудовой миграции на региональном уровне // Проблемы прогнозирования, 2013. № 2. с. 99–111.

32. Миграция. Интерактивные приложения // Федеральная служба государственной статистики. URL: http://www.gks.ru/wps/wcm/connect/rosstat_main/rosstat/ru/apps/6ec1b4004a47e110a974abf75a2eeced

33. Asylum and managed migration // Eurostat, 2017. URL: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/asylum-and-managed-migration/data/database>

34. Бурак В. Переваги і недоліки Закону України «Про зовнішню трудову міграцію» / Политические известия в Украине, 2016. URL: <http://izvestia.kiev.ua/blog/show/83956>

35. Про схвалення Стратегії державної міграційної політики України на період до 2025 року / Кабінет Міністрів України; Розпорядження 12 липня 2017 р. № 482-р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/482-2017-%D1%80>

36. Attracting highly qualified and qualified third-country nationals to Sweden: Report from EMN Sweden / Editor: B. Parusel // Migrationsverket (Swedish Migration Board), 2013. 32 p.

37. Ляшева А., Кіндлер М., Федюк О. Дослідниці міграції: «Люди не вірили в майбутнє України, у зміни, зараз зовсім не чути такого оптимізму» // Журнал «Спільне», 2017. URL: <https://commons.com.ua/uk/issledovatelnicy-migracii/>

38. Даннетт К. Відтік мізків з України може принести їй несподівані «бонуси» // VoxUkraine, 2015. URL: https://gazeta.ua/articles/dunnett/_vidtik-mizkiv-z-ukrayini-mozhe-prinesti-yij-nespodivani-bonusi/625184